

Socialminister Karen Hækkerup
Sendt med e-mail til sm@sm.dk
Medlemmerne af Folketingets Socialudvalg
Sendt via kontaktformular til udvalget

Den 11. december 2012
D.nr. 1451-026
Sagsbeh. Thomas Gruber

Landsforeningen LEV
Blekinge Boulevard 2
2630 Taastrup
Tlf. 3635 9696
lev@lev.dk
www.lev.dk

Jo større handicap - jo dårligere retssikkerhed

Jeg overværede med stor interesse det åbne samråd med social- og integrationsministeren i Folketingets Socialudvalg torsdag den 22.11. Emnet var kommunernes overholdelse af loven, når det drejer sig om hjælp til personer med handicap, og der var en bred vifte af sympatiske markeringer og tilkendegivelser fra både udvalgets medlemmer og ministeren: Kommunerne *skal* overholde lovgivningen, vi *skal* have god sagsbehandling og anstændig myndighedsadfærd i kommunerne osv.

De meldinger er jeg naturligvis meget glad for. Men jeg savnede samtidigt en anerkendelse af, at den aktuelle situation i en del af landets kommuner har ekstraordinært negative konsekvenser for retssikkerheden for de mest udsatte og sårbare af vores medborgere. Ikke mindst mennesker med udviklingshæmning.

Der er naturligvis fortsat kommuner, som agerer på en anstændig facon i forhold til sårbare borgeres retssikkerhed. Men der er desværre klare tegn på en snigende holdningsændring, hvor hensynet til budgettets overholdelse kan retfærdiggøre alle tænkelige brud på fundamentale principper om ligebehandling, retssikkerhed og ansvarlig myndighedsadfærd. Jeg er således stærkt bekymret for, at vi i disse år er hastigt på vej mod en ny logik i velfærds- og retsstaten Danmark: Jo større handicap – jo dårligere retssikkerhed.

I dette forår blev det eksempelvis dokumenteret, hvordan en række midtjyske kommuner åbenlyst har spekuleret i, hvordan de kan 'prøve lovens grænser af' ved at træffe afgørelser, som de godt selv er klar over er over kanten. Kommunernes logik var tydeligvis, at borgerne ville klage over disse afgørelser, og at der via ankesystemets afgørelser kunne fastsættes et serviceniveau på lovens minimumsniveau. Men det er langt fra alle, som formår at klage – eller som får den fornødne hjælp til det. Dagbladet Information beretter i dag, hvordan både Socialpædagogerne, Socialt Lederforum og vi i Landsforeningen LEV oplever et stigende antal henvendelser fra ledere og medarbejdere i botilbud for mennesker med udviklingshæmning. Medarbejderne og lederne udtrykker bekymring for, at de risikerer en fyreseddel, hvis de hjælper og rådgiver borgeren og hans/hendes pårørende i relation til sociale afgørelser, som den pågældende borger har fået

Protektor:
Hendes Majestæt
Dronning Margrethe

fra sin kommune. Denne udvikling illustrerer et alarmerende stemningsskifte i det kommunale landskab. Et skifte, som har vidtrækkende og negative konsekvenser for nogle af samfundets mest udsatte borgere. Altså igen: Jo større handicap – jo dårligere retssikkerhed.

Der må sættes en effektiv stopper for denne form for ulighed i retssikkerhed. Og det rækker desværre langt fra med vage og ukonkrete sympatitilkendegivelser. Vi har tværtimod brug for konkrete initiativer, som kan sikre reel lighed i retssikkerheden.

Som konstruktiv interesseorganisation vil jeg gerne give mine input til, hvilke redskaber der bør overvejes i denne forbindelse:

- En skærpelse af kommunale myndigheders forpligtelse til at træffe korrekte afgørelser efter lovgivningen. Kan evt. ske ved at forpligte kommunerne til altid at indhente en vurdering fra De Sociale Nævn (evt. Ankestyrelsen eller DUKH) i forbindelse med afgørelser over for borgere med svage forudsætninger.
- En effektiv og tilgængelig retssikkerhedsbistand, som stilles gratis til rådighed for mennesker med udviklingshæmning og andre med retssikkerhedsvanskeligheder – og en kommunal pligt til at henvise til denne rådgivning.
- Fjernelse af alle incitamenter for kommunerne til at træffe forkerte afgørelser. Det bør sikres, at kommunerne ikke har økonomisk fordel af at træffe forkerte afgørelser, hvilket de faktisk har i dag i en række tilfælde.
- En udvidelse af de typer afgørelser, hvor en anke automatisk medfører opsættende virkning. En række afgørelser (reduktion i omfanget af hjælp, fratagelse af naturalierydelse som fx ledsageordning etc.) har så indgribende effekt på borgerens tilværelse, at borgeren bør beskyttes bedre mod kommunal spekulation.

I Landsforeningen LEV står vi altid til rådighed for dialog, og det er ikke afgørende, at lige netop disse forslag realiseres. Det afgørende er, at situationen tages alvorligt af Folketinget, at der tages stilling, og at der sker en *reel* retssikkerhedsmæssig ligestilling for alle – uanset handicap.

Med håb om fortsat dialog – og effektiv handling

Med venlig hilsen

Syster Kristensen
Landsformand